

төхаммэл ёйлө ёвлааджм
бүраз дахи, сэн сюйлеме-
сенде, кендиси ваз гел-
цек сени мюттэзил ётме-
ден, наасул ки валидеси
да ваз гелдий ёс юхтиар-
лэджктан-согра, дэди.

Пётрос юсминдэ бир
кювлю шехире гелиркен,
съцагжн шитдэгиндэн,
динлемек ючин бир агач
гюолгесине отэрэйор, ве
ондла гафлёт бастажжн-
дан, ешейн юларжн ж є-
линэ дэлайп уйкжла вар-
жжор: б сахат ондан,
гайри бир кювлю гечер-
кен, усбл-иле юларж ке-
сип ешай чалжп гиджор,
бир аздан челеби Пётро,
уянжп, факат юларж є-
линдэ бэлдбисе, гюозлери-
ни оварак цекап ётти,
Пётре бенмжим: юкса бэн
дейлмаим; ёбр бэн-исем
Пётро, ешай гайп ёттиим,
бэн дейл-исем юларж ка-
занджн (дек).

пеніе стори чадо, още
мало, ты и да не речешь,
тя сама ще са остави
безъ да та посрами, ка-
кво-то и майка и са о-
стави следъ като оста-
ръ.

Единъ селянинъ ко-
го то викаха Петръ, ка-
то идеши въ градъ - ать,
отъ горецина - та отъ-
тежчина-та, за да си по-
чине одъ одно дръво на
сенка седна, и тамъ като
му са предряма, уви на ма-
гаре то юларятъ на ржка-
та си като и заспа; въ то-
зи часъ отъ тамо, други
единъ селянинъ като за-
минуваше, пополегичка
юларятъ отряза, открад-
на магаре-то и утиде,
следъ мало време челеби
Петръ като са сабуди, и
намери юларятъ въ ржка-
та си, очи-те си разтри-
ваше и продума азъ ли
самъ Петръ; или несамъ?
ако самъ азъ Петръ, за
губихъ магаре-то, ако не-
самъ азъ испечелихъ ю-
ларятъ.

